

YIANNIS ZELIANAIOS

A művészet gyűlöl minket mind

Luisa mondta mindig
A művészet gyűlöl minket mind
Én meg mindig azt mondtam
Ez feltehetőleg az alteregók hibája.

Szigorú értelemben véve
Luisa sosem művelt művészetet
De ahogyan
Az óvárosi taxikon mászkált
Azt szerzői jogokkal
Kellene óvni.

Az alteregók nem a
Művészetben találhatók, mondta,
Hanem az ágyakban
A konyhákban
A bárókban a játéktermekben
Ahol csak a szerencse
Élesíti késeit.

„Értem” mondta
Mindazt amit csukott szemmel látni
De sosem értettem Woody Allent
És a filmjeiben szereplő
Neurotikus seggfejeket.

---

* *Yiannis Zelianaios* 1978-ban született Cipruson. 2004-ben jelent meg első kötete „Kalos irthes xei-mona, grafia tis niotis mas” (Üdvözlünk újra, tél, ifjúságunk firkásza) címmel az Erifili kiadónál. Egy évvel később ugyanez a kiadó jelenteti meg „Anna” című kötetét. 2009-ben jelenik meg harmadik kötete „O diavolos pano se stratsoxarto” (Ördög a csomagolópapíron) címmel az Endymion-nál. Számos cikket írt zenei honlapok számára. Évekig a „Diafana Krina” nevű rock zenekar kizárólagos fotósaként is dolgozott. Verseit felhasználták különböző színházi előadásokban és megnyitókön. Dj-ként dolgozik és él Nicosia-ban, és egyike a „Straw Dogs Magazine” nevű ciprusi művészeti magazin kiadóinak.

„Gazdasági válságokra tudok megoldást” mondta
„Meg kéne adóztatni a klotyókat
Néhány francia hotelben tudod
Már ezt is csinálják”.

És ha én meg azt mondogattam hogy a dolgok feltehetőleg nem így működnek
Arra ő azt mondogatta hogy
A művészet gyűlöl minket mind.
„Fogalmad sincs mi folyik
Mennyi megsavanyodott tejet ittam míg
Idáig jutottam
Mennyi alteregóm
Szemét hunytam le
Amíg azt mondták gyere”

„A gyere szót végső soron
Meg kéne adóztatni Luisa”
Mondtam régebben
Mire ő majd kiköpte tüdejét nevében.

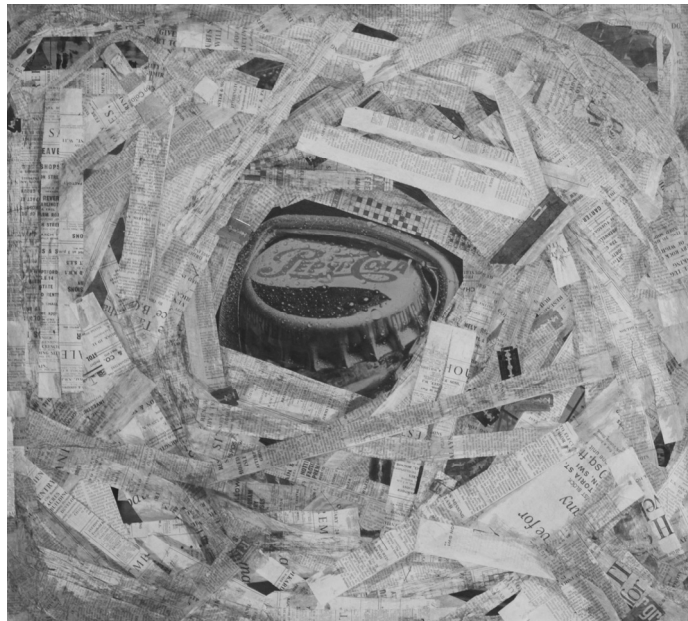
Luisa úgy mászkált
Az óvárosi taxikon
Mint rég letűnt évtizedek artistája.
Valami ami minden egyes
Szerzői jog alatt ott van
Olyan igaza volt
A művészet gyűlöl minket mind
Olyan sok mindenben igaza volt
Mondtuk egymást öelve
Mielőtt megkezdte volna az éjszakai műszakot.
Luisa kurva volt.

Kimosott Maria

Itt van ez a nő.
Revolvert kér mielőtt
Beveszi tablettáit.
Sminkel
Cipőt vásárol
Meg alsószoknyát
Ami annyiba kerül mint az albérletem.
Kifizetem a kávéját
Ő meg mindig elfelejti a nevem
Mikor be akar mutatni valakinek.
A gyomra miatt nyafog állandóan
Meg a torna miatt
Meg a Cobb saláta miatt
Amelytől túl nagynak látszik a hasa.
A kocsmákban olyan dolgokról
Beszélget idegenekkel
Amelyekről nem is gondolnád
Hogy emberek egyáltalán beszélgethetnek.
Az esőről nyöszörög
Meg a kopaszodó nős pasiról
Akivel le akar feküdni
Boszorkányként
Száll szembe a rendőri tiltásokkal
Miközben a város bevándorlóktól retteg
És azt mondja hogy BMW-je
Csak ócska fészerekben éjszakázik.
Ostobán civakodva próbál győzködni
Mindannyiszor amikor berúgok
Reggel felteszem a szemüvegét
Este a kanapéján alszok
És úgy dob oda nekem egy darab sajtot
Mint egy éhes kutyának
Mindannyiszor amikor a nap
Megmutatja két állkapcsát.
Olyan helyekre megyünk amelyeket nem szeret
„Mind egy kimosott angyal”
Befesti szárnyait
A fegyverről beszél

Amelyre azt hiszi szüksége van
A tablettákról
Amelyekből testének sosem elég
Elkerülhetetlen öngyilkosságáról
Ahogy letörli a vért
Alsószoknyájával
A tüdejében lerakódott sztrichnin miatt.
Ez már nem a versek ideje többé.
Soha nem is volt.
Ahányszor csak a bőr fölé hajolok
Tudom hogy egy napon
Ez a Maria
Szétloccsantja az agyát
Két kutyájával a szobában.

LENGYEL ZOLTÁN fordításai

TOMISLAV GOTOVAC: „PEPSI COLA” SAJÁT JAZZ, 1964.
Tihomir Jukić Collection, Zágráb